

Panaszos azt állítja, hogy a tiszteletdíj címén folyósított összegek az elnök kocsikiadásainak megtérítését képezték. Javadalmazás minden olyan szolgáltatás, amelyet a vállalat az igazgatóság tagjainak ebben a minőségükben a vállalat érdekében teljesített munkásságuk ellenértékéeként ad. Ha tehát a vállalat az elnöknek kocsikiadásai megtérítése címén folyósította volna a tantiémadó alá vont összegeket, azok akkor is tantiémadó alá tartoznának, mert a vállalat érdekében teljesített munkásság ellenében adtak.

A H. Ö. 2. §-ához fűzött Utasítás (2) bekezdése szerint a ténylegesen és beigazoltan felmerült utazási költség megtérítése nem vonható tantiémadó alá, mert az ily célból kifizetett összeg nem javadalmazás. Panaszos vállalat azt, hogy elnöke a vállalat szolgálatában utazásokat teljesített volna, nem bizonyította, de a folyósított tiszteletdíjak számszerű összege még a valószínűségét is kizárja annak, hogy azok az elnöki utazási költségeinek a megtérítését képeznék, mert azoknak túlnyomó része 1.000.000 koronás és 500.000 koronás tételekben lett folyósítva. A ténylegesen felmerült utazási költség nem lehet állandóan kereken 80 és 40 P. — valószínűbb tehát az, hogy az elnöki tiszteletdíjak jelenléti díjak fejében folyósítottak.

Az elnöki tiszteletdíj — ha az elnök kocsiköltségeinek megtérítésére is van szánva — az elnök javadalmazása és mint ilyen tantiémadó alá esik.

A földbirtok politikai célokra megváltott ingatlanok értékét, ha a megváltási ár még nincsen megállapítva, a megváltást szenvedőnél a J. V. H. Ö. 29. §. (1) bekezdés 5. pontja és az ahhoz fűzött utasítás (2) bekezdése szerint a 39. §. (3) bekezdéséhez fűzött utasítás (2) bekezdésében foglalt módon vagyonadó alá kell vonni. (Közigazgatási Bíróság 157. számú jogegységi megállapodása.) A J. V. H. Ö. 29. §. (1) bekezdésének 5. pontja ugyanis félre nem érthetően kimondja azt, hogy az adóköteles tökevagyon alatt kell érteni a földbirtokpolitikai célokra (1920: XXXVI. t.-c.) megváltott földterületek tőke értékét (megváltási árát) az ugyanazon törvényszakaszhoz fűzött utasítás (2) bekezdése pedig arra való tekintettel, hogy az O. F. B. az 1920. évi XXXVI. t.-c.-ben biztosított jogánál fogva a megváltott földek megváltási árának megállapítását általában 10 évre függőben tartotta, akként intézkedik, hogy az ilyen földterületek tőkeértékét mindaddig, amíg az O. F. B. a megváltási ár megállapításának kérdésében nem határozott vagy arra nézve a felek külön meg nem egyeztek, a J. V. H. Ö. 39. §. (3) bekezdéséhez fűzött utasítás (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint kell megállapítani.

Ez a rendelkezés a dolog természetének is megfelel, mert az ilyen megváltott földbirtok ellenértéke, akár megvan annak összege állapítva, akár nincs, minden esetben olyan vagyontárgy, amelyet a vagyonadóalap megállapításánál figyelmen kívül hagyni nem lehet.